

عنوان مقاله:

پالیمپس ست ؛ معماری میان افزا و هویت تاریخی شهر

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سیدرامتین حسنی - دانش آموخته دکتری تخصصی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد امارات، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه در تقابل سنت و مدرنیته ، نقش معماران در تقویت هویت و فرهنگ بیش از پیش اهمیت دارد. در معماری با دو نوع پالیمپسست تجلی خاطره روبه رو هستیم ، نخست تجلی گذشته در کالبد جدید و دوم تجلی مفهوم گذشته در ذات و رفتار امروز. هدف مقاله حاضر تحلیل نقش معماری میان افزا در پالیمپسست تاریخی و کهن شهرها می باشد. امروزه با دقت در مفهوم عصر جدید نسبت به عصر قدیم ، میتوان بیان نمود که مقوله ی بناهای میان افزا در بافت تاریخی مسئله ای جدید به حساب می آید. طرح بناهای میان افزا باید زمینه ی تاریخی را که در بطن آن قرار دارد، مورد توجه قرار دهند. لذا در شهرسازی و معماری پالیمپسستی همواره آنچه از گذشته به حال رسیده است مورد احترام و تقدیر است . روش تحقیق حاضر اسنادی با استفاده از رویکرد پژوهش محور در معماری شامل مشاهدات عینی و مطالعه منابع مکتوب، اسناد و مدارک می باشد. یافته های تحقیق نشان می دهد معماری میان افزا در هویت تاریخی شهر با توجه به سلسله ارتباطی شامل فرم، کالبد، محتوا و مفهوم بوده که طی دو گروه تقسیم بندی می شوند، ۱-طراحی بر روی خرابه های قبلی با حفظ هویت خرابه ها ۲-طراحی جدید با استفاده از زیرنقش ها و زیرمتن های قبلی که هر اندازه انتظام بین ساختار طراحی شده در بافت و زمینه پیرامون آن بیشتر باشد، ادراک اطلاعات محیطی برای انسان آسانتر بوده و حس تعلق به مکان افزایش می یابد و سرزندگی اجتماعی بافت کهن با رویکرد پالیمپسست حفظ می شود.

کلمات کلیدی:

معماری ،پالیمپس ست ، طراحی میان افزا، هویت ، بافت تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1613152>

